

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrvm Misericordiæ Palativm

Variis Sacræ-Scriptvræ Locis, Atqve Septem misericordiæ operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Qvantam Captivitas Homini Pariat Infoelicitatem, Qvantamque libertas
eidem donet fœlicitatem. Capvt LXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](#)

RE
s donec
e illis fa-
am pie
s Chri-
catoru-
um s-
labun-

rtatem
auicu-
emper
oscere.
i solo
tiuare
erunt.
os ex
tio li-
im fe-
natu-
ratres
&

QVANTAM CAPTIVI-
TAS HOMINI PARIAT IN-
FOELICITATEM, QVAN-
tamque libertas eidem donet
fœlicitatem.

CAPUT LXI.

VT ergo huic operi coronidem impo-
nam consideranda est quanta sit cap-
tivitatis miseria, & libertatis iucunditas, quæ
ex eo in primis considerari potest, qd Deus
creato vniuerso orbe & omnibus quæ sunt
in eo, hominem illis præfecit dicens: *Domi-*
naminipiscibus maris, & volatilibus cœli, &
vniuersis animantibus quæ mouentur in terra,
ex quibus non hominē certis conclusit ter-
minis, sed liberū secundum voluntatis suæ
dispositionem aditum reliquit. Verum hæc
libertas ab homine tollitur, dum intra carce-
ris angustias coarctatur. Quid de hac dicam
miseria? *Miserius seruitute quid possumus*
aut dicere aut excogitare? inquit Orato-
rum Princeps. Mors ipsa infœlicior esse
nequit, siquidem multi illam oppetie-
runt, ne diræ seruituti subiacerent. Saulis
sat

Genes. 1.

I. de Nat De-
or.

sat nota est historia. Nonne Carthaginenses in medijs thesauris, in media Ciuitate se se combusserunt, ne Romanorum iugis subderentur? Quod quidem faciebant, grauiorem morte aestimantes seruitutem, que eos quos sibi subiecerat propriæ voluntatis spoliabat effectibus, & quasi sibi ipsis mortuos, alijs viuos reddebat. Hinc Pagani Capituorum sicut mortuorū celebrabant exequias: quod si forruitò libertati reddebantur, non per ostia domus sed per tectum introibāt, ne illis ita foret infaustus introitus sicuti fuerat exitus. Vel vt alijs quibusdam placet; in quadam veste muliebri volebantur, & inde emittebantur quasi de nouo progeniti, vt hac noua nativitate mortem & sordes quas in captiuitate contraxerant expiarent. Visi sunt plerique, quibus adeo carceres formidabiles erant, vt vnius noctis tempore, iuuentute quasi euoluta canescerent & decrepitæ ætati similes subita mutatione fierent. Hoc contigit in aula Caroli Quinti imperatoris in qua Nobilis quidam annos 28. natus ob defloratam Virginem carceri mancipatus, tanta fuit & mortis & pœnæ apprehensione circundatus, vt totus canus subito cerneretur. Quod si incarceratorum vos non mouet miseria,

moue-

moueat saltem libertatis iucunditas, & præstantia. Quid gratius in tota hac vniuersi mole reperiri potest?

Non bene pro toto libertas venditur auro.

Hoc cœleste bonum preterit orbis opes.

Inquit Poëta. Quod etiam rectè Cassiodorus aduertit, dum refert edictum Theodorici ad Guidmundum de reddendis libertati, aliquod bothiæ vrbibus. Bruta eandem cum homine peroptant possidere. Aues, supremas aëris scandunt regiones; pisces, fluctus diuidunt & immensa æquoris peragunt spatia hac fruentes libertate: quadrupedia, sylvas & campos possident, huc illucque discurrentia & in hac libertate exultantia. Ipsi Pagani, summum penè bonū in eius fruitione constituerunt: *Optimum* (inquit Laert) inter homines libertas est. Seneca verò, *Inestimabile bonum est suum fieri*: sic etiam Lucanus: *Ex populis qui regna ferunt fors ultima nostra est, Quos seruire pudet &c.*

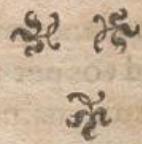
Vt igitur tanta possint fœlicitate perfrui, illis redimite. ad id vos per viscera Misericordiæ Dei exhortor, nam id facientes iusticiæ opus non exiguum præstabitis, vt docet Lactantius: *Captiuorum (inquiens) redemptio magnum ac præclarum Iustitia munus*

Mm nus

322 CAPTIVOS REDIMERE

nus est, quod quidem, mercedē etiam promerabitur non contemnendam. Auditū enim sunt: Venite Benedicti: Captiuus eram & redemistis me. Contra verò, iij quib⁹ media suppetunt, nec illis opitulantur, platonicos ingrediētur carceres, vbi visione beatifica in æternum priuabuntur, conscientia verme corrodentur, infernali igne torquebuntur, vbi stridores dentium, gemitus, lamenta, & vœ cum execrationibus continuis erunt. In hunc carcerem dum viuitis per meditationem descendite ut ab illo caueatis. Carcerem iure dico, in eo siquidem obscuritas perennis sine luce, & vincula super miseros cadet quasi roris guttulæ: pluēt enim (ut canit psaltes Regius) super peccatores laqueos: Ibi continua eiulatibus clamabunt: funes peccatorum circumplexi sunt me. Hæc perpendite & à tantis malis vestris Eleemosynis cauete.

Psal. 10.

DE